

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	18 Lei
Pe jumătate de an	9 "
Pe un pătrar de an	4 1/2 "
Un număr	35 bani

Manuscrisurile, cărțile, revistele, publicațiile periodice sau ziarele cari au schimbul cu „FOAIA DIECEZANĂ”, se trimit pe adresa: V. LOICHIȚA, redactor în Caransebeș, iar banii de prenumărătuire și inserțiuni: administrațiunii „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș (Județul Caraș-Severin), Telefon Nr. 30. Manuscrisurile nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiunile oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 10 Lei, până la 200 de cuvinte 15 Lei, de aci în sus 20 Lei.

Combaterea adventismului și a bolșevismului.

(Continuare Nr. 9).

Adventismul este o erezie religioasă; el cuprinde în sine însă și alți factori, cari-i fac posibilă existența și răspândirea.

În omenire totdeauna a fost ritmul luptei dintre formă și fond, dintre tendința către idealism și realitățile vieții practice. O extremă aduce altă extremă. În domeniul religios-ritmul acestei lupte se distinge mai bine. Toți reformatorii religioși au adus o idealitate de simțire, de cugetare și de interpretare a vieții.

Această idealitate a venit în conflict cu creațiunile istorice ale colectivității, creațiuni prinse în forme rituale. Lupta adeseori s'a terminat printr'un compromis, printr'o acomodare.

Dar acest compromis nu a fost așa de liniștit. Eroi ai simțirii religioase și practiciani rutinați s'au arătat în tot decursul istoriei religiunilor.

Lucrul acesta s'a petrecut și în creștinism. Amintim cele 2 extreme: Catolicismul și Protestantismul; a căror luptă se continuă și astăzi. Adventismul de care este vorba nu este altceva de cât partea extremă a protestantismului luteran. Protestantismul încercând să ducă lupta contra formalismului exagerat catolic și contra autoritarismului absurd, a căzut în extrema lipsei de porunci și în înlăturarea oricărei autorități în materie de interpretare biblică și organizare ierarhică bisericească.

Protestantismul a fost posibil, fiindcă indirect catolicismul i-a pregătit drumul.

Ceia ce se petrece înăuntrul unei biserici cuprinzătoare a multe popoare se poate petrece și în înăuntrul unei biserici naționale când împrejurările sunt identice.

Omul pretutindeni are aceleași simțăminte, aceleași aspirațiuni către idealizare. În lupta lui

pentru idealizare pierde echilibrul armoniei dintre formă și fond, atunci când forma este predominantă.

Privită chestiunea din acest punct de vedere condițiunile aparițiunii și răspândirii adventismului în populația noastră dreptredincioasă sunt cu totul altele de cum au fost în America, locul de origină al adventismului. De unde în America adventismul apare ca un produs inevitabil al protestantismului extrem și ca o reacțiune de unitate a comunității religioase față de nesfârșitul număr de comunități și biserici din America, la noi adventismul se întemeiază pe tendința înăscută a sufletului omenesc de a trece dela formă la fond, de a se redă și personalității, omeneste o parte din drepturile și puterile autorității, în acele puncte care i-se ouvin și prin care aduce folos ideii și simțirii religioase.

Această reacțiune sufletească nu se produce însă spontan și izolat, ci este cultivată de anumiți indivizi, ce-și iau r. l. de misionari, în anumit mediu și asupra unor anumiți oameni, al căror suflet este întru câtva pregătit prin împrejurări de natură politică socială.

Adventismul apare în fabrici, la orașe, în centre industriale, de obicei pe acolo pe unde a trecut și propaganda socialistă. El se adresează astfel sufletelor revoltate contra ierarhiei civile în organizația socială, pentru a face astfel accesibilă ideea negării ierarhiei bisericești și extrema democrație în afacerile bisericești și religioase.

Prin ocupația lor aceste suflete sunt lipsite de elementele naturale ale conștiinței creștine: practicarea datinilor cultului.

Mijloacele lăaturalnice de care se servesc propagandiștii adventismului sunt aceleași de care se servesc și propagandiștii socialiști — critica exagerată a slăbiciunilor persoanelor civile și bisericești din fruntea treburilor politice.

În orice propagandă se amestecă un element de sugestiune sufletească, care cultivată îndelung și într'un mediu de mai mulți indivizi se redică

la forma fanatismului și de aci până la transformarea ei în epidemie nu mai este decât un pas.

Așa se explică de ce pe adventistul ca și socialistul bolnav de această epidemie sufletească respectivă este imposibil a-l mai aduce la dreapta judecată prin explicări și argumente raționale.

Adventismul este astăzi posibil și la sate.

Cei mai mulți săteni nu mai pot să-și câștige existența prin muncă în satul lor. Ei merg departe pe la fabrici, pe la mine, în orașe ca lucrători, servitori etc.

Pe deoparte întreruperea educației naturale religioase pe care o dă practicarea datinelor creștine, ajutate de munca în satura liberă, în care vezi puterea lui Dumnezeu mai intuitiv, de pe altă parte contactul cu revoltații socialiști, îi pregătesc pe acești săteni pentru primirea adventismului.

La același rezultat a adus și îndelungata mobilizare a soldaților și dacă n'ar fi fost aranjat serviciul religios în armată pe timpul războiului, terenul pentru răspândirea adventismului ar fi fost foarte mult favorizat.

Acestea sunt condițiunile prielnice răspândirii adventismului. El nu se izbește de nici o piedică fiindcă nu întâlnește în calea lui nici o pedagogie creștină, nici o tendință de a trece dela formă la fond.

Cărți de rugăciuni, cărți sfinte, cărți de literatură religioasă nu se găsesc prin casele creștinilor. Căminuri parohiale, biblioteci parohiale aproape că nu întâlnești. Lipsește aproape complet inițiativa vieții religioase, în care fiecare credincios să-și găsească și să-și cultive partea lui de colaborare, inițiativă care să plece dela cler cu ajutorul mijloacelor schitate mai sus. Foia adventistă „*Semnele Timpului*” pe care o găsești în tren, pe stradă împărțită de femei adventiste, ce foaie creștină ortodoxă întâlnește?

Cum să nu ne temem că vor avea succes asemenea propagande religioase?

Asistăm astăzi la o conștiință religioasă formată în mod natural prin mijloace educative ale împlinirii datinilor și practicilor religioase, care se tot împuținează odată cu dispariția fiecărui creștin și cu noile condițiuni economice. Astăzi suntem cu adevărat într-o mare criză a conștiinței religioase, față de care trebuie să se ia măsuri de prevenire, căci altfel urmările vor fi dintre cele mai neplăcute.

(Urmează)

Românii în cadrul istoriei universale.

Acesta a fost titlul deosebit de interesant și frumoasei conferințe, pe care valorosul profesor de istorie și o forță dintre cele mai prețioase în învățământul nostru secundar, profesorul C. Danciu, a fi-

nut-o în 20 Martie a. c. la șezătoare literară aranjată de societățile: „Asociația culturală din Bănat”, „Educația Națională” și „Cercul clubului didactic” în sala festivă a liceului „Traian Doda” din Caransebeș. Publicul nostru înțelegător pentru înaltele rosturi culturale ale acestor trei societăți, chemate de a răspândi lumină, avânt cald și nesfârșită dragoste pentru țară, neam și gândire românească, a venit să asculte în număr neobișnuit de mare, pentru a doua oară, glasul unui harnic și devotat bărbat al școlii, descins în rândurile noastre pentru a noastră întărire...

Într'un grai limpede, clar și plăcut care te înlanțuie dela început, și cu ușurința espunerii libere și sigure a specialistului istoric care și-a făcut ucenicia în școala marilor noștri istorici Nicolae Iorga și C. Giurescu, conferențiarul într'o oră și jumătate în care și-a dezvoltat frumosul subiect ce și l-a ales: *Românii în cadrul istoriei universale*, a știut să țină vie și încordată atențiunea auzitorilor săi pe cari îl conducea după voia sa, să-i facă martori ai vremurilor și evenimentelor despre cari vorbea.

Dăm în reasumat firul conferinței, pe care l-am putut prinde în fuga cond. iului de cronicari:

Conferențiarul arată mai întâi că pentru a dezvolta o asemenea chestiune se cere: 1) a urmări anumite fapte de istorie universală și a fixa în acestea locul și rolul Românilor; 2) dintre aceste fapte cu urmări istorice de însemnătate generală, a alege pe acelea, cari privesc orientul Europei, unde s'a desfășurat activitatea românească, după cum e și firesc.

Apoi dezvoltă problema, cunoscută în istorie, sub numele de: chestiunea orientală, prin care se înțelege totalitatea problemelor politice ce au rezultat din existența impeciului turcesc împrejuriul Mediteranei orientale, referindu-se numai la latura europeană a acestei chestiuni, începând din secolul 14 până astăzi.

Împarte această problemă istorică în trei perioade, arătând la fie care, rolul ce l-au jucat Românii.

Prima perioadă, dela jumătatea secolului XIV până la jumătatea secolului XVII, reprezintă mersul cuceririi și al stăpânirii turcești până în Europa centrală când Turcii erau în pericol pentru Europa și pentru creștinătate.

Rolul Românilor în această perioadă a fost mai important decât al tuturor popoarelor creștine din sud-estul Europei.

Țară Românească, prin domniile lui Mircea, Vlad Dracul și Vlad Tepeș, precum și Românii ardeleni prin politica și rolul lui Ioan Corvin, au barat o jumătate de secol pătrunderea Turcilor în Europa centrală, pe drumul Belgrad—Viena; iar domnia lui Stefan cel Mare reprezintă, pentru încă o jumătate de secol, bararea celui alt drum de pătrundere, prin Dobrogea spre Moldova și Polonia.

Rolul Românilor, ca apărători ai creștinătății și Europei centrale, din timpul glorioaselor domnii amintite, apare în toată evidența sa, tocmai după ce ambele țări române cad sub Turci, când aceștia, cu o iuteală fulgerătoare sdrobesc Ungăria și ajung sub zidurile Vienei, impunând tribut și mândrului împărat german. Arată apoi și rolul Românilor în luptele pentru partea lor din moștenirea Ungariei, amintind acțiunea lui Petru Rareș în Ardeal, după care începe apoi stăpânirea turcească până în apropierea Vienei, neturburată prea mult decât pe la 1600, de Românii lui Mihai Viteazul, Aron Tiranul și Sigismund Bători, înțeptați la aceasta, de către nepricteputul și nehotărâtul împărat Rudolf II.

A doua perioadă, aceea a revanșei creștinilor în-

potriva Turcilor, începe în a doua jumătate a secolului XVII și ține până la începutul secolului XIX.

Rolul Românilor în această perioadă a fost mai slab, căci situațiunea țărilor din vremea aceea față de Turci, precum și stăpânirea fanarioților, nu le-au îngăduit a juca un rol mai important. Totuși ei fac o politică creștină alături de Austria și Rusia, cari încep o serie de războaie în contra Turcilor, cu gândul să-i gonească din Europa.

Domnii noștri: Șerban Cantacuzino, Constantin Brâncoveanu și Dimitrie Cantemir, încheie alianțe formale cu creștinii împotriva Turcilor, decât creștinii aceștia se arătau mai hrăpăreți, furând azi Oltenia, mâine Bucovina, poimâne Basarabia.

Revanșa acestor două puteri creștine aduce pe Turci însă, la începutul secolului XIX, cam în granițele lor de pe la 1500.

A treia perioadă eare cuprinde secolul XIX-lea și până astăzi, dă naștere unei mari complicațiuni în problema orientului.

Alături de Austria și Rusia, care-și continua — mai ales cea din urmă — politica ei pseudo-creștină și în această vreme, se ridică și popoarele subjgate Turcilor de patru secole, din peninsula Balcanică, fiind electrizate de curentul revoluționar din apus, care aducea cu el ideile de libertate și naționalitate. Românii au activat în acest sens la 1821 și 1848, ca și alte popoare balcanice.

În lupta popoarelor pentru desrobirea lor de sub stăpânirea turcească, statele apusului: Anglia, dar mai ales Franța, se amestecă efectiv în problema orientului european, urmărind-o într-una și în ciuda Austriei și Rusiei ajunseră să o deslege fără ele și în contra lor, dar după gustul și dreptatea națiunilor. Românii după 1856 s'au alăturat suferințele de politica celor ce susțineau dreptul națiunilor, au dobândit unirea, și-au reluat prin luptă independența și au ajuns să se rezolve provizoriu această problemă balcanică în 1913.

Cât privește rolul jucat de Români, pentru deslegarea problemei naționalităților, în ultimul război, conferențiarul se mărginește: a-l învedera după rezultatul prezent când locul nostru din marea problema orientală, s'a fixat așa cum era firesc, România și capitala sa, devenind țara cea mai tare dintre statele sūpuse odinioară Turcilor și centrul politic principal din orientul Europei.

Ovații entuziaste au acoperit cuvintele de încheiere ale simpaticului profesor imediatăean C. Danciu.

Conferința a fost urmată de două recitări splendide din opera bardului delă Mircești: *Plugul blăstămat* și *Scutela română*, datorite Domnișoarelor *Minerva Danciu* (stud. cl. VI la liceul „Traian Doda”) și *V. Răchitovian* (stud. cl. VII la Școala normală), ambele declamatoare cu sentiment, inteligente și de forță ale liceului și Școlii normale. Cântecule (Poporul lui Traian și Ce frumos e'n țara mea) executate de corul Școlii civile de fete sub conducerea profesorului Săvescu, au contribuit de asemenea la reușita săzătorii. Domnii preșidenți ai celor 3 societăți culturale: secret. konzist. Dr. C. Cornean, colonel Petre Dobriceanu și director de liceu Sabin Evuțian, pot fi mândri că intruchipează nobilele idealuri ale celor trei fruntașe instituții culturale ale Caransebeșului. Noi încredăm cu mare satisfacție, că de astădată forțe unite au pășit să arate lumii, că munca pentru un țel sublim atrage și înalță... Dorim ca masele poporului să înțeleagă că mâine-poimâne se vor convinge și cu mai mare tărie, că intelectualii contribuie cu cele mai vaste puteri să răsară cu o clipă mai înainte raza luminii în întunericul, care ține încă morțiș în umbrele sale, multe suflete.

Cronicar.

Frumsețea ritului nostru oriental.

(Continuare la Nr. 9).

Biserica e zidită în stilul obicinuit la Ruși, cu un turn mare și cu mai multe turnulețe, provăzute cu cupole bogat aurite și șucite în forma cepei. Tinda e împreunată cu naia bisericii și ambele nu sunt prea spațioase. Lumina intră prin patru ferestri cu sticlă pictată, ca să nu fie prea intențivă. Proscenul dinaintea altarului e cu mult mai ridicat, decât padimentul naiei. De ambele părți sunt strănile cântăreților, construite astfel, încât cântăreții nu se pot vedea. Pe prosceniu sunt așezate două iconostase și sfeșnice împărătești, iarăș de o formă admirabilă, cu câte 3 lumini. Catapeteasma (fruntarul) e din lemn și nu e aurită, ci văpsită în 2 colorii brune, mai deschisă și mai întunecată, și e împodobită cu flori și frunze firezate, nu sculptate. Pe catapeteasmă se află: în rândul de jos cele 4 icoani împărătești. Pe ușa împărătească e pictată „Buna vestire”, iar pe ușile laterale „Arhidiaconul Stefan” și „Arhangelul Mihailu”. În rândul deasupra sunt numai 3 icoani: deasupra ușilor, la mijloc cina cea de taină”, iar deasupra ușilor laterale „Cozmă și Dămian” și „Apostolii Petru și Pavel”. În vârful catapetezmei e crucea, pe care e pictat Hristos, iar de laturile ei „Fecioara Maria” și „Ioan”. Păreții și plafonul boltit al naiei și al tinzii sunt văpsite simplu și înfrumusețați cu frescuri potrivite, ținute în colorii blajine. Pe păreți sunt numai 4 icoani, pictate pe pânză și încadrate. La dreapta: „Constantin și Elena” și „Cozmă și Damian”, la stânga: „Răstignirea” și „Învierea Domnului”. Înaintea acestor 2 icoani se află măsuta pentru colivile de pomenire a morților și 2 sfeșnice, în cari se pun luminele dăruite de creștini. Pe padimentul naiei și al tinzii sunt așternute covoare mari și groase, ca să nu se audă umbletul creștinilor, parte ca să-i scutească de răceală. De alăturiurea am observat, că toți umblă lin, în vârful degetelor, numai ca să nu conturbe serviciul divin.

Toți știu, că liniștea încă e indispensabilă întru a stărni în creștini evlavie dorită.⁹⁾

Altarul se înfațesează foarte misterios. Plafonul e văpsit vânat și presărat cu stele aurite. Cele trei ferestri sunt provăzute cu sticlă colorată. Pe cea din dosul prestolului e pictat Cristos ținând în stânga pământul, iar în dreapta binecuvăntează. Prestolul e mic. Pe el sunt: sf. antimis, evangelia bogat legată în aur și cu pietri scumpe, 2 cruci mici pentru binecuvăntare și 2 sfeșnice de argint cu câte 3 brațe, apoi un chivot mic de argint, în chipul unei mânăștiri pentru păstrarea sf. cuminecături, iar în dosul lui e așezat un semicer de fer aurit, nu prea înflorat, pe el multe păhărele de diferite colorii. Păhărelele acestea, umplute cam până la jumătate cu unt de lemn, când sunt aprinse, respândesc o lumină foarte misterioasă în altarul tămpit luminat. Perdeaua dela ușile împărătești e din mătăsa vânată, pe ea e brodat în aur „Ochiul lui Dumnezeu.”

Întreg altarul apare mult mai întunecos decât naia și tinda și astfel iese foarte pregnant la iveală chipul lui Hristos binecuvăntând, pe fereastra din dosul prestolului. Asta încă inspiră în om oareșcare evlavie.

Ornatele preotești și măsaiele de pe prestol și de pe iconostase sunt făcute de materie fină, de regulă în colorile: albă, vânată, galbină, roșie și neagră, înflorite foarte discret. Toate icoanele din biserică sunt admirabil pictate în stil strict oriental. Motive speciale rusești

⁹⁾ La noi? ușile se închid vehement, intrarea și ieșirea deasă, tropot jignitor, va se zică un ce necstetic.

nu se obscură deloc. În biserică domnește o ordine exemplară și o curățenie ireproșabilă.

Esteriorul bisericii e în stil bizantin, decorat cu motive române și nu e nici prea simplu, dar nici prea încărcat cu figuri.

Aceasta e descrierea fidelă a întregului edificiu al bisericii. Din ea putem și noi folosi multe la eventuale zidiri noi ori reparaturi de biserică, ca astfel și bisericile noastre, fie ele cât de mici și sărăcuțe, să le putem aranja simplu, dar cu gust estetic. E timpul suprem, ca să ne desbrăcăm de obiceiul învechit de a încărcă interiorul cu astfel de icoani, unele chiar contrare ritului nostru oriental, apoi cu prapori, de multe ori de o mărime neproporționată, ba chiar rupte zdrențe, și cu paramente etc. Mult mai bine și mai estetic e dacă-l inzestrăm mai simplu, însă gingaș și curat. Totuși să grijim ca pe pereți și pe catapeteasmă să se picteze numai icoanile indispensabile, fie chiar și mai puține, însă acestea să fie pictate de artiști în stil strict oriental. Multe icoani, unele chiar caricaturi, nu promovează deloc aceea ce e menirea lor: de a influența asupra sufletului și a inimii și a stărnii evlavia adevărată. Aceasta așa cred că o putem mai bine insuflă prin icoani, fie și mai puține, dar lucrate după toate regulile estetice, decât prin o mulțime de caricaturi. Și ca pictura bisericii să nu se strice în curând, e de lipsă ca de cu vreme să purtăm grija ca să se reducă la minimul posibil folosirea prea exagerată a luminilor și a tămiilor și edificiul să fie provăzut cu o ventilație bună.

Până aci am înșirat mai mult formele esteriore, indispensabile pentru dezvoltarea și întărirea simțului adevărat religios, și nu a bigotismului dăunos, respect. a ipocriziei, ori mai bine zis a farizeismului periculos. Formele esteriore însă nu sunt de ajuns ca să dezvoltăm, să potențăm și să întărim adevăratul simț religios, ca să fie trainic. Spre acest scop să reclamăm alte activități din partea celor chemați, mai ales acuma, când znic esperiem, cum decade tot mai tare și cum se slăbește, ba chiar începe să dispară din oameni simțul religios și cel moral. Marele învățat al neamului nostru dl prof. N. Iorga în vorbirea sa rostită cu ocazia recepțiilor ținute la sfințirea întru mitropolit a I. P. S. înțeleptului și eruditului nostru mitropolit, Dr. N. Bălan, ne spune lămurit, că ce avem de făcut. Dânsul zice despre biserică: „În vremuri de materialism brutal fă-o idealistă, în vremuri de formalism trufaș ține-o oricui deschisă, în vremuri de desbinări păstrează-o pentru oricare fiu al nației, care e și credinciosul ei!” Vorbe mari, vorbe de aur, dar totodată și un memento foarte serios. De aceea e ora unsprezecea, să nu mai zăbovim nici o clipă, ci toți să ne punem pe muncă și cu voință tare, răbdare constantă, cu tact și cu conștiințiozitate cât mai scrupuloasă să folosim tot prilejul ca să scăpăm omenimea de perirea ce o amenință.

(Urmează)

Comandamentul teritorial

Cătră toată lumea, cătră autorități și funcționari de toate categoriile și cătră invalizi și văduve.

După cum se știe, Statul și societatea se ocupă de I. O. V. cu toată grija și iubirea, și nimeni nu pregetă ca să facă pentru ei toate sacrificiile și să le dea cu drag și din inimă tot felul de ajutor și protecție.

Idea de a-i vedea cerșind la drumul mare,

a fost odioasă tuturor și spre a nu se întâmpla, s'au luat toate măsurile pentru ca nimeni să nu cadă într'un așa păcat, într'o așa înjosire și rușine pentru ei, pentru hoi toți și pentru neamul nostru întreg.

Pentru aceasta li-s'a acordat penziuni lunar fixe, s'au înființat azile orfelinare, li-se dă tot felul de ajutoare, lemne, îmbrăcăminte și alimente gratis, sunt protejați și preferați în comerț, etc. În sfârșit ei fac totul și de toate pentruca nici unul să nu ajungă pe calea cerșitoriei.

Nenorocire însă!

Cerșitoria nu a dispărut. Ici-colo se mai vad invalizi și văduve cerșind, iar cu venirea primăverii numărul lor a crescut. — Astăzi dar se mai găsesc încă invalizi și văduve cari nu numai că se fac de răs, dar aduc rușine și ocară, cel dintâi asupra voastră scumpii mei invalizi și văduve, iar apoi întregului nostru neam.

Trebue nu numai opriți, dar și pedepsiți pentru această:

1. Rog pe toată lumea ca să nu mai dea pomană pe stradă și localuri decât la cerșitori bătrâni și neputincioși, iar nici când la invalizi și văduve; aceștia să fie dați pe mâna poliției.

2. Organele administrative, funcționarii civili și militari îi rog să nu treacă sau să privească cu indiferență pe cerșitori, ci să-i identifice și să-i dea pe mâna poliției, pe ceice fac parte din clasa I. O. V.

3. Pe scumpii mei invalizi și văduve îi rog să povățuiască pe cei căzuți în această rușine, să-i oprească și să-i ocărăască căci rușinea lor este a noastră.

4. Pun în vedere tuturor, că acei invalizi, cari vor fi prinși cerșind, vor fi descalificați, li-se va ridica dreptul de penzie și vor fi internați ca nevrednici de ajutorul Statului și de cinstea și iubirea noastră.

Comand. Corpului 7 teritorial:

General I. VLĂDESCU.

Ș T I R I

Mitropolitul primat a acordat un interview asupra Concordatului, arătând că biserica ortodoxă nu e contra ideii Concordatului, ci contra condițiilor nefavorabile ale lui. Libertatea cultului catolic e totală, iar în ce privește ocrotirea bisericăscă a credincioșilor, e o paritate absolută între greco-catolici și greco-orientali. Mitropolitul primat se pronunță apoi contra primirii ordinilor călugărilor catolici și contra sporirii eparhiilor catolice.

Mitropolitul nostru Nicolae și ministrul Goga despre Concordat. Dăm după zărele din capitală părerile Î. P. S. nostru mitropolit Nicolae despre concordat, spuse într-o ședință a Senatului, precum și răspunsul ministrului Goga la interpelarea Î. P. S. Sale. Scaunul papal, a spus Î. P. S. Sa, ar trebui să fie mai modest în pretensiunile sale. Un tratament egal al confesiunilor neortodoxe cu cea ortodoxă e o nedreptate și totodată va avea în special pentru Ardeal, consecințe rele. De ce în cei o mie de ani cât Românii din Ardeal au fost ținuți sub jugul ungarilor catolici nu s'a aplicat și lor această paritate, acest tratament egal, pe care îl cere acum pentru catolici, săi? Dacă s'ar admite azi tratamentul egal pentru toate confesiunile, aceasta ar fi o nedreptate strigătoare, căci ar însemna că biserica catolică din România-Mare să-și păstreze toate privilegiile din trecut, pe când ortodoxii să fie lăsați în starea în care i-a pus trecutul făcut numai din prigoniri și suferințe. O altă consecință rea ar fi că biserica ortodoxă ar încetă de a fi dominantă în stat, iar acesta încetând de a fi un stat ortodox, s'ar transforma într'un stat interconfesional. Adresându-se Românilor uniți, Î. P. S. Sa a spus că ei în România-Mare nici n'au nevoie de concordat. Î. P. S. Sa a declarat, că este pentru cea mai largă și mai desăvârșită libertate religioasă față de confesiunile neortodoxe însă cu condiția ca să nu fie întru ceva știrbite drepturile și situația bisericii ortodoxe în calitatea ei de biserică națională și de stat.

Ministrul Oct. Goga în răspunsul său a comunicat, că la proiectul de concordat al Romei, s'a răspuns printr'un contra proiect alcătuit de guvern. Și până când chestia concordatului va fi adusă în fața parlamentului, Dl ministrul Oct. Goga a declarat în modul cel mai formal, că prin încheierea concordatului nu se aduce nici cea mai mică știrbire drepturilor și situației bisericii ort., adăugând că el nu va fi încheiat înainte de a se fi depus la Parlament și votat legea pentru unificarea bisericilor ortodoxe din România Mare.

Salariile preoților. Din „Dacia“: Ministrul cultelor în bugetul întocmit, care a fost adoptat de ministrul finanțelor, a egalizat salariile clerului, unificându-le pentru întreaga țară. S'a adoptat o gradatie din cinci în cinci ani, care va fi de 25 la sută după salariul de baza, modificat și el printr'o majorare. Întregul buget al ministerului cultelor a fost majorat și din cauza acestui, spor cu 37 de milioane. Nici un post nu va fi suprimat și nici o reducere de salariu nu s'a făcut la acest minister în prevederile bugetare.

Intreaga armată trece pe picior de pace pe ziua de 1 Aprilie a. c., conform hotărârii Consiliului de miniștri.

Cronica culturală și literară.

Serbarea Tudor Vladimirescu. Joi în 24 I. c. n. s'a serbat în orașul nostru cu deosebită pompă aniversarea a 100-a dela moartea marelui erou Tudor Vladimirescu. La ora 10 a. m. s'a servit în piața principală, în cortul construit anume, parastas solemn pentru odihna sufletului eroului, de către protopresbiterii Sp. Șandru și G. Petrescu, preotul Teodor Șandru și protodiaconul Dr. C. Cornean. A urcat apoi tribuna prof. I. Vuia, care într'o cuvântare mai lungă a arătat stărea anterioară epocii lui Tudor, a insistat asupra domniei nenaturale a Fanarioților în principatele române și a răscoalei conduse de acest erou oltean întru eliberarea țării de sub jugul apăsător al Grecilor. Dl prof. I. Vuia a vorbit cu

o rară vervă oratorică, plin de elan și cu căldura unui vechiu dascăl și încărunit luptător național. Au cântat apoi, alternativ, corurile dela Liceu și Școala normală, iar dsoara V. Rach-tovan, elevă cl. VII-a Școlii normale și I. Blaj din cl. VIII-a liceală au recitat frumoase poezii potrivite momentului. La sârbare a concertat și muzica regimentului. Sârbarea a succedat admirabil. A asistat o mulțime extraordinară de privitori, toate oficiile în corpore și în ținuta de sârbătoare, miliția cu întreg corpul ofițeresc în frunte cu dl colonel Dobriceanu, toate școlile cu profesorii, cercetașii cu drapelele, preoții și învățătorii din provincie și mulțime nenumărată de săteni. După sârbare miliția și cercetașii au defilât între sunetele muzicii regimentului, naintea Dlui colonel. La ora 7 seara cercetașii cohorței „Eutimiu Murgu“ dela Liceu din loc au aranjat, cu concursul miliției retragere cu torțe. La locuința Dlui colonel Dobriceanu muzica a executat rugăciunea, după care prof. Dr. Dimitrie Cioloca a prezentat Dlui colonel manifestația aceasta ca o dovadă a recunoștinței cu care tinerimea studioasă, populația și armata îi datorează pentru activitatea extraordinară ce Dl colonel o desfășură în orașul nostru prin o îndrumare sănătoasă spre o cultură și viață curată națională. Dl colonel a ținut să mulțumească prin cuvinte aluse și a încheiat cu urări de bine la adresa M. S. Regelui, a României mari și a Banatului în special. Reușita aceasta este rezultatul cooperării frățești a Soc. pentru educația națională, apoi Asociația culturală din Banat și Cercul didactic din loc.

În editura merituosului librar din București, *Pavel Suru*, au apărut în cursul anului trecut, pe lângă operele științifice de epocă la valoare ale profesorului N. Iorga, și o seamă de cărți literare din mâna celor mai aleși scriitori ai noștri. Între aceste cărți înșirăm *Călugărenii* Dlui Sandu-Aldea și *Fori alese* din cântecetele poporului, culegere întocmită de celebrul filolog român Ovid Densusianu. Sandu-Aldea în rândul prozatorilor noștri mai vechi are un loc de frunte. Autorul, și'n acest nou volum al său, numit „*Călugărenii*“ după nuvela cu acelaș nume din fruntea cărții împreună cu celelalte nuvele „*Biruiitorii*“, „*Răcila*“, „*Sântu-Ilie*“ și notele din primăvara anului 1914 în „*Pe ape*“ din restul cărții, aduce toată vâjșoșia, frăgezimea și toate alte multele sale însușiri de mare prozator cu cari a dăruit neamul său în minunatele sale volume de altădată: *Drum și popas*, în urma plugului și *Două neamuri*. Dl Sandu-Aldea în „*Călugărenii*“ nu face altă decât să adaugă la marele său meștesug, după cum l-am văzut în „*Două neamuri*“ și „*În urma plugului*“, de a zugrăvi cu neîntrecută putere, fecunditate și iscusință toată frumusețea, bunătatea și poezia caldă a fiecărui firicel de iarbă și crișcă de pământ românesc. Idila și toată dulceața țării și a orizonturilor line, duioase și fermecătoare ale sfântului pământ al țării noastre n'a aflat dela Grigorescu încoaci, un interpret mai desăvârșit și mai puternic și mai neîntrecut ca în lapidarul și miezozul scris al Dlui C. Sandu-Aldea. Caracterelor cinstite admirabile ca al tânărului scriitor și gazetar serman Vidrașcu Ion și al bietului părinte Stan Vânătoru, luptătorul pentru drepturile de pământ al Răsurenilor și ucis ca un instigator la 1907 din „*Biruiitorii*“ și al administratorului Vasile Cormană din „*Răcila*“ sunt ca daltate, ca din marmoră și demne de marele suflet ce se sălășluiește în omul și scriitorul C. Sandu-Aldea. Iurușul pușinelor brațe românești pornite și duse la biruință împotriva oastei, câtă frușă și iarbă, a lui Sinan-Pașa la vadul Călugărenilor și toată vitejia fulgerătoare cu care săgeta printre Turci a lui Mihai-Vodă-

Viteazul sunt atari creațiuni de ale lui C. Sandu-Aldea, cari fac să pătrundem mai bine și să cunoștem mai desăvârșit sufletul divinului *crou!*

Florile alese din mărgăritarele literaturii noastre populare de Dl Ovid Densușeanu, își au și ele încontestabila lor valoare literară. Dl prof. univ. din București, Ovid Densușeanu, prin părinți originar din Ardeal, apreciatul filolog român, cu nume bun și în străinătate, reprezentant de altfel și al poeziei simboliste în literatura română prin revista sa „Viața Nouă” în care scrie și versuri sub pseudonimul Ervin, după o prefață în care, cu competența filologului și estetului vorbește despre începuturile și importanța cântecului românesc popular, în 193 de bucăți, culese din vravurile de diferite publicații literare, ziaristice și colecțiuni de literatură populară, ne arată „ce este geniul poetic românesc, până la ce culmi ale artei simple, spontane, s'a ridicat sufletul țaranului nostru ca să exprime suferințele și bucuriile lui, cu tot ce aduc ele din depărtarea veacurilor ori din întâmplările de fiecare zi. Jalea și voioșia, induișoarea și izbucnirea de patimi vijelioase, gingășia și asprimea — nu a celui rău, sălbătăcit, ci a celui copleșit de asupriri, chinuit și mândru în durerea lui — și alături de acestea spiritul ager, istețimea, aruncând în treacăt fulgerări de ironie, toate aceste însușiri al Românului răsar” cu belșug din aceste 193 de doine, strigături și satire, bocete, colinde și cântece bătrânești.

O a treia carte apărută în aceeași editură este romanul apreciatului scriitor Al. Cazaban: „Un om suferător”. Dl Al. Cazaban, și în acest roman este ca și în volumul „Între femeie și pisică” un observator adânc și necrutător al tuturor înfățișărilor viciate ascunse și înfrumusețate sub diferite chipuri ale ipocriziei de viață socială. Diodor din „Ren. Rom.” îl caracterizează foarte potrivit astfel: „Cazaban nu știe să rădă: în fond plânge pe ruinele mizeriei sufletului omenesc... Zâmbetul lui e dureros, crispat, amar; e omul sensibil, care, de mândria și rușinea de a nu plânge în fața lumii, ar vrea să rădă, dar un răs de aparență, care ascunde o dramă sufletească.”

Partea oficială.

Nr. 794 Șc. ex 1921.

Notă oficială.

Spre orientare se comunică tuturor învățătorilor dela școalele noastre confesionale, că în viitor concedii pentru caz de boală se vor încuviința numai acelorora, cari vor produce certificate medicale eliberate de medici oficiali. În consecința certificatului în baza căruia se solicită un concediu de durată până la 6 luni, are să fie eliberat de medicul plasei sau localității respective. După apariția acestei note oficiale în afară de cazuri de o gravitate extremă nu se vor mai admite certificatele eliberate numai de medicii particulari.

La concediile mai lungi de șase luni se vor avea în vedere dispozițiunile circularului consistorial din 16/29 Iunie 1920 Nr. 1527 Șc. publicat în Nr. 28 din 1920 din „Foaia Diecezană”.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

Răspunsuri.

V. P. in R. Regretăm, dar o întâmplare din 17 Februarie nu se poate publica în 27 Martie. Primim bucuros și alte vești, dar nu cu întârzieri. Dealtfel scriu bine.

Icon. Gh. Oprjescu Bălcești-Gorj. Vă satisfacem dorința în nrul viitor. Pe viitor vă rugăm să scrieți mai legibil.

I. S. in Brctea. Pentru cele cerute: Evanghelii, Condiția parohială, Predici etc. adresați-vă Librăriei Diecezano Pavel Surtu, Caransebeș. Red.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistoriu diecezan de dno 8 Ianuarie a. c. B. Nr. 57 B. se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru ocuparea postului de paroh în orașul **Logoj**, pe lângă următoarele emolumente:

1. Sesiunea parohială, constătătoare din 42 jugere.
2. Stola și birul parohial uzitat.
3. Onorariu de 300 Lei din cassa bisericeii pentru 15 cuvântări, pentru fiecare cuvântare câte 20 Lei.

Recursele provăzute cu documentele prescrise sunt a se înainta oficiului protopresbiteral ortodox român al Logojului.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Dat din ședința comitetului parohial ținută la 27 Ianuarie 1921. 1-3

Dr. George Popoviciu
prezident.

George Onaie
nota

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 803 B ex 1920.

Acest concurs scris pentru ocuparea parohiei devenită vacantă prin renunțarea preotului Dr. Dimitrie Nistor se publică cu observarea, că parohia este de clasa I.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută la 4 Martie 1921.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pentru ocuparea postului de *diacon* în orașul **Logoj** se publică concurs cu termen de 30 de zile calculat dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, cu următoarele emolumente:

1. Sesiunea diaconală circa 22 jugere.
2. Venitul stolar uzitat.
3. 3600 Lei anual pentru propunerea religiei la școala de băieți și fete din loc și anume pentru 10 ore săptămânal; onorariul acesta se solvește din cassa cultului deocamdată, până când statul va da această sumă, când apoi obligământul comunei bisericești încetează.
4. 400 Lei onorar din cassa bisericeii, pentru purtarea agendelor notariale ale Comitetului și Sinodului parohial.
5. Onorar de 300 Lei pentru 15 cuvântări bisericești, de fiecare cuvântare câte 20 de Lei.

Recursele se înaintează cu documentele prescrise oficiului protopresbiteral ortodox român al Logojului.

Recurenții se obligă a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare, pentru a-și arăta desteritatea în cântarea și aratoria bisericească.

Dat din ședința comitetului parohial, ținută la 27 Ianuarie 1921. 1-3

Dr. George Popoviciu

prezident.

George Onae

notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 802 B ex 1921.

Acest concurs se publică cu observarea, că poziția a treia din dotațiune se acoardă alegândului, diacon numai dacă dânsul va fi concrezut cu catehizația și respective cât timp va prevedea catehizația; iar poziția a patra îi este asigurată numai pe timpul cât va fi concrezut cu agendele scripturistice, rămânându-i comitetului mână liberă în chestiunea persoanei, care să provadă agedele scripturistice. Se mai observă, că concurenții la postul acesta de diacon vor trebui să aibă cvalificație pentru parohii de clasa I.

Caransebeș din ședința conzistorială ținută la 4 Martie 1921.

Episcopul diecezan:

Dr. Ioșif Tr. Badescu.

Pe baza decisului Venerabilului Conzistoriu diecezan dtdo 2 Septemvrie Nr. 2189 B 1919 se escrie concurs pentru parohia a doua de clasa III din **Iezeriș**, protopresbiteratul Bocșa-montană, devenită vacanță prin moartea preotului Ioan Stoica, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Una sesiune și jumătate, 48 jugere, pentru cari alesul preot va plăti dările.
2. Birul și stola uzitată.
3. Alesul preot are a se îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa această parohie să-și trimită rugarea instruită cu documentele necesare la adresa Prea Onoratului Domn protopresbiter Mihail Gașpar în Bocșa-montană.

Recurenții au a se prezenta în vr'o Duminică sau sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie cu prealabila invoire a Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral, dar nici decum în ziua alegerii.

Iezeriș din ședința comitetului parohial ținută la 27 Februarie 1921. 1-3

Ioachimi Jurca

președ. com. par.

Ioșif Rus

notariu com. par.

În conțelegere cu mine:

Bocșa-montană 8/21 Februarie 1921.

Mihail Gașpar m. p.

protopresbiter.

Pe baza ordinațiunei Ven. Conzistoriu diecezan dtdo 12 Novembre 1920 Nr. 3143 B ex 1920, se publică concurs la postul de *capelan* — cu drept de succesiune — pe lângă parohul Ioan Grozavescu în parohia de clasa III-a din **Cornereva**, protopresbiteratul Mehadiei, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. $\frac{1}{3}$ parte din sesiunea parohială constatatoare din 34 jugere.
  2. $\frac{1}{3}$ parte din salariul anual de 400 Lei.
  3. $\frac{1}{3}$ parte din alte venite accidentale.
- În lipsa de casă parohială, alesul va avea a se griji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta petițiunile de concurs comitetului parohial prin Oficiul protopresbiteral din Mehadia, și a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare cu prealabila invoire a protopresbiterului tractual în s. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie.

Dat din ședința comitetului parohial ținută la 6/19 Ianuarie 1921. 1-3

Gheorghe Belcota m. p. **Gheorghe Armaș** m. p.

notar.

președinte.

În conțelegere cu mine: *Ioan Pepa*, protopresbiter.

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Conzistoriu diecezan din 12 Novevembre 1920 Nr. 3254 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de *preot* în parohia de clasa II-a din **Logojel**, protopresbiteratul Logojului, devenită vacanță prin reposarea preotului Constantin Chevereșan, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele sunt:

1. Una sesiune parohială constatatoare din 32 jugere pământ arător.
2. Una grădină intravilană de 1200 □ m.
3. Stola uzitată.
4. Pentru locuință are a se îngriji alesul preot, afară de aceea a-și plăti darea după pământul ce-l folosește.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărilor instruite conform normelor din vigoare. Prea On. Oficiu protopresbiteral din Logoj.

Totodată sunt poștiți a-se prezenta în sf. biserică spre a-și dovedi desteritatea în cântarea și oratoria bisericească cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, nu însă în ziua alegerii.

Logojel la 6,24 Februarie 1921. 1-3

Mareș Humița m. p.

președ. adhoc.

Dimitrie Iacob m. p.

notariu adhoc.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu*, protopresbiter.

Nr. 316 B. ex 1921.

Acest concurs se publică cu adausul, că în senzul șălui 29 din Regulamentul pentru parohii și a decisului conzistorial dtdo 3 Martie și 12 Aprilie 1914 Nr. 3053, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. 33 ex 1914, credincioșii sunt îndatorați a presta și birul parohial, care constituie o parte legală a dotațiunei preotești.

Caransebeș din ședința conzistorială, ținută la 4 Martie 1921.

Episcopul diecezan:

Dr. Ioșif Tr. Badescu.

„SEBEȘANA“ Cassă de păstrare pe acțiuni în Caransebeș.

Convocare.

P. T. Domnii acționari ai Cassei de păstrare pe acțiuni „Sebeșana“ din Caransebeș se convoacă la a

XIX-a Adunare generală ordinară,

care se va ținea Luni în 4 (patru) Aprilie 1921 st. n. la 2 1/2 ore d. a. în localitatea institutului (Piața General Drăgălina) cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere despre gestiunea anului 1920 și aprobarea bilanțului.
2. Propunerea direcțiunii și decideră asupra distribuirei profitului curat.
3. Darea absolutorului pe anul de gestiune expirat.
4. Esmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în această adunare.
5. Eventuale propuneri.
6. Modificarea unor paragrafi din statute.
7. Sortarea alor doi și alegerea alor doi membri din direcțiune, precum și alegerea comitetului de supraveghiere.

Caransebeș, la 17 Martie 1921.

DIRECȚIUNEA.

NB. Vot decisiv în adunarea generală au numai acei acționari, cari au depus la cassa institutului în orele oficioase până Vineri în 1 Aprilie 1921 la 12 ore din zi acțiunile lor transcrise cu trei luni înainte de adunare în registrul institutului pe numele lor. Acțiunile se pot depune spre acest scop și la oricare institut, care e membru la „Solidaritatea“, precum și la filialele lor; în acest caz însă avizul despre depozitare al institutului respectiv trebuie să sosească la noi tot până Vineri în 1 Aprilie 1921 la 12 ore din zi.

ACTIVA

CONTUL BILANȚ

PASIVA

	Lei	b.	Lei	b.		Lei	b.	Lei	b.
Cassa în număr	139.727	66			Capital societar	425.000	—		
Disponibil la bănci și bonul dela schimbarea coroanelor	222.696	20	362.423	86	Fond de rezervă general	75.236	—		
Cambii de bancă	132.423	—			Fond de rezervă special	5.000	—		
Cambii cu acoperire hipotecară	146.230	50	278.653	50	Fond de rezervă pentru diferențe de curs la efecte	1.500	—		
Imprumuturi hipotecare			8.485	—	Fond de rezervă de dare	1.135	—		
Imprumuturi pe amanente			98.938	—	Fondul caselor institutului	4.000	—	86.871	—
Efecte			111.680	36	Fondul de penziune			33.737	28
Monete, cupoane și valori de încasat			1.747.155	50	Depozite spre fructificare			872.913	47
Debitori în conturent (cu acoperire)			89.248	01	Bănci			566.989	60
Casele inst. (Nr. 452/3 Piața Unirei)			52.161	84	Depozite în conturent			406.086	86
Diverse conturi debitoare			33.737	28	Diverse conturi creditoare			317.519	63
Depunerea fondului de penziune			1	—	Interese tranzitoare anticipative			5.213	43
Mobiliar					Profit curat pro anul 1920			76.966	88
			2.791.298	15				2.791.298	15

DEBIT

CONTUL PROFIT ȘI PERDERE

CREDIT

	Lei	b.	Lei	b.		Lei	b.	Lei	b.
Interese de depozite spre fructificare			27.284	28	Interese:				
Contribuție directă și comunală după inter. de depozite s. fructificare	32.350	40	35.078	82	dela cambii de bancă	8.993	24		
Salare, adause, de scumpete, bani de cvartir și mărci de prezență	2.728	42	76.884	30	dela cambii cu acoperire hipot. dela conturent	12.012	42		
Spese de cancelarie și chirie			22.843	24	dela imprumuturi hipotecare dela imprumuturi pe amanete	1.046	67	148.796	60
Descrieri: din efecte	26.297	50			Venite dela efecte			2.614	—
din pretenziuni	13.369	99	41.146	96	Venite dela casele institutului			1.429	38
din mobilar	1.479	47	76.966	88	Provizioni și diferite venit			127.364	50
Profit curat pe anul 1920								280.204	48
			280.204	48					

Dr. Nicolae Ionescu m. p.
director executiv.

Caransebeș, 31 Decembrie 1920.

Constantin Călțiu m. p.
secretar-procurist.

Nicolae Marin m. p.

Aurel Moaca m. p.

Sinesie Bistreanu m. p.

Dr. Petru Ionescu m. p.

Constantin Călțiu m. p.

Enea Hodoș m. p.

Subsemnațul comitet de supraveghiere am examinat contul prezent al bilanțului și cel al venitelor și speselor și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare, purtate în bună regulă, le-am aflat cu acelea în consonanță și exacte.

Iuliu Vuia m. p.
președinte.

Nicolae Gavrilă m. p.

Dr. Alecsandru Morariu m. p.

Gheorghe Neamțu m. p.